

Det humanitære dilemma i Syrien

Vejleder: Ted Svensson

Abstract

På baggrund af Mary B. Anderssons teori om, hvordan nødhjælp kan have negative konsekvenser for en konflikt, undersøger jeg om dette er tilfældet i Syrienkonflikten. Det syriske regime forhindrer nødhjælpsorganisationerne i at nå frem til oppositionen, og bruger denne som et våben til at sulte oprørerne for at få dem til at overgive sig. Jeg diskuterer hvorfor vi sender nødhjælp, når regimet tydeligvis misbruger denne som en del af en krigsstrategi, og om det ikke er værd at overveje slet ikke at sende nødhjælp til Syrien. På baggrund af min analyse konkluderer jeg, at nødhjælpen har enorme humanitære konsekvenser for krisen i Syrien. Disse opstår mellem staternes suverænitetsprincip og nødhjælpsorganisationernes neutralitetsprincip.

Nødhjælp, Syrien, Humanitære dilemmaer, Suverænitetsprincippet, Neutralitetsprincippet

Indholdsfortegnelse

1	Introduktion	1
1.1	Formål og problemformulering.....	1
2	Disposition og metode	4
2.1	Kildehåndtering.....	5
3	Teori	6
3.1	Den Røde Halvmåne	6
3.2	Forholdet mellem konflikt og nødhjælp	7
3.2.1	Tyveri.....	8
3.2.2	Krigsøkonomi	8
3.2.3	Distribueringspændinger	9
3.2.4	Erstatningseffekter	9
3.2.5	Legitimering af forbrydelser	10
4	Forholdet mellem konflikt og nødhjælp i Syrien	11
4.1	Tyveri.....	11
4.2	Krigsøkonomi	12
4.3	Distribueringspændinger	15
4.4	Erstatningseffekter	17
4.5	Legitimering af forbrydelser	18
5	Hvorfor sende nødhjælp til Syrien?	21
6	Konklusion.....	25
7	Referenser	27

1 Introduktion

1.1 Formål og problemformulering

Den humanitære krise i Syrien er en af de mest brutale i vor tid. Ifølge Europa-Kommissionens rapport fra marts 2014 er mere end 9 millioner mennesker påvirket af krisen. Syrien står højt på den internationale agenda og til dags dato, er der blevet doneret over 2,6 milliarder euro til Syrien.¹ Men FN's Generalsekretær Ban Ki-moon efterspørger stadig international støtte for at opfylde de massive humanitære behov. Ifølge en rapport fra FN's Sikkerhedsråd, skyldes dette at det syriske regime kun har tilladt en mindre gruppe af internationale humanitære arbejdere at komme ind i Syrien, og dette kun i områder kontrolleret af regimet. Således bliver nødhjælpen ikke uddelt i områder, hvor oppositionen opholder sig.² Dette betyder at mindst 2 millioner syrere i det nordlige Syrien³, foruden de civile der opholder sig i regime-kontrollerede områder, i akut nød er afskåret fra nødhjælpen, og at den derfor, ikke kan opfylde sit formål. Udover kampe mellem det syriske regime og oppositionen, foregår der også kampe internt i oppositionen mellem oprørerne og ekstremistiske islamister, der kæmper over territorier.⁴ Kortet nedenunder viser hvem, der har kontrol over hvilke områder.

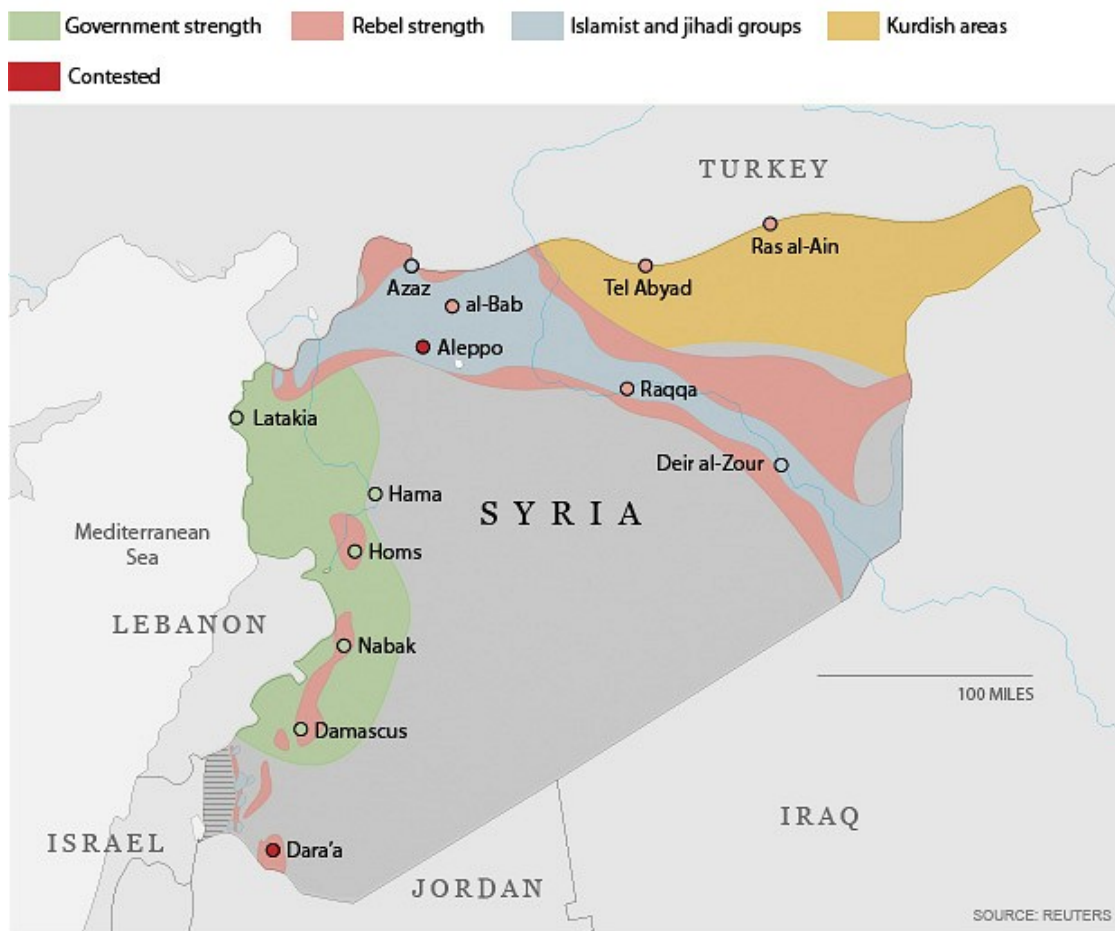
---

¹ European Commission

² The Wall Street Journal

³ The Time Magasin 1

⁴ The Telegraph

Kortet viser hvem, der har kontrollen over hvilke områder i Syrien.⁵

Krigen raser på sit fjerde år, mens verdenssamfundet ser mere eller mindre passivt til. Indtil videre har verdenssamfundet forsøgt sig med sanktioner, fredsforhandlinger og for milliarder af dollars i nødhjælp. Men behovet for humanitær bistand er større end nogensinde. Dette kunne tyde på at den hjælp verdenssamfundet sender til Syrien, ikke har nogen virkning, og måske er den endda med til at forværre konflikten. Dette dilemma har ledt mig frem til følgende problemformulering for denne opgave:

Hvordan påvirker den international nødhjælp konflikten i Syrien? Og er nødhjælpen modsat sin intention med til at forværre konfliktens omfang?

⁵ The Telegraph

Min hypotese om at nødhjælpen er med til at forværre konflikten stammer fra Mary B. Andersson, en amerikansk udviklingsøkonom og leder af konsulentbureauet ”The Collaborative for Development Action”, der beskæftiger sig med hvordan international assistance kan effektivisere og udvikles,⁶ mener, at nødhjælp generelt har en række negative effekter på konflikter, der både forværrer og forlænger dem.⁷ Denne ide om at nødhjælp har negative effekter på en konflikt, er yderst relevant for min undersøgelse, da dette er omdrejningspunktet for min problemformulering. Jeg har hovedsageligt, valgt hendes teori, da jeg har haft svært ved at finde andre forskere, der på samme måde som Mary B. Andersson opstiller en så klar og tilgængelig ramme for problematikkerne ved nødhjælp. Til min diskussion vil jeg også benytte mig af Linda Polman, tidligere journalist på The Times og The Guardian samt forfatter til række bøger, der beskæftiger sig med samme emne.⁸

Jeg har valgt at beskæftige mig med Syrien, fordi konflikten påvirker mange millioner mennesker både i og uden for Syrien, den har været på den internationale agenda i fire år og verdenssamfundets løsning, har været at donere milliarder af dollars i form af humanitær assistance til Syrien under konflikten. Jeg synes derfor, det er værd at undersøge, om den nødhjælp verdenssamfundet assisterer med, faktisk er en del af problematikken. Jeg forholder mig til hele perioden krigen har stået på 2011 til i dag⁹, men fokuserer på de nyeste informationer, for at kunne besvare problemformuleringen bedst muligt.

---

⁶ CDA Collaborative

⁷ Anderson s. 37 f.

⁸ Polman

⁹ CNN

2 Disposition og metode

Jeg har i denne opgave valgt at benytte definitionen på formålet med nødhjælp taget fra organisationen Røde Halvmåne. Grunden til dette valg af definition er, at de er den nationale leverandør af humanitær nødhjælp i Syrien.¹⁰ Jeg finder en redegørelse af formålet med nødhjælp nødvendig, da denne vil bidrage til forståelsen af paradokset mellem den humanitære praksis og teori.

I afsnit 3 vil jeg redegøre for Mary B. Andersons teori om hvordan nødhjælp kan have negative effekter for en konflikt. Næste del af opgaven, afsnit 4, består af en empirisk analyse af det humanitære dilemma i Syrien-konflikten, hvorunder jeg også løbende diskuterer om Mary B. Anderssons teori, er brugbar til at svare på opgavens problemformulering. Denne del af opgaven består af tekstanalyse af rapporter fra FN's Sikkerhedsråd, diverse humanitære organisationer og artikler både fra Mellemøsten og Vesten. Jeg benytter mig af en hypotetisk-deduktiv metode, hvor jeg knytter min hypotese til en eksisterende teori, og afprøver om denne holder.¹¹ Afslutningsvis vil jeg i afsnit 5 diskutere, hvorfor vi sender nødhjælp til Syrien. Herunder vil jeg komme ind på staters suverænitæt, nødhjælpsorganisationers princip om neutralitet og Linda Polmans syn på dilemmaer vedrørende nødhjælpsorganisationer.

---

¹⁰ UN 1

¹¹ Teorell s. 48

2.1 Kildehåndtering

Da krisen i Syrien er igangværende, vil kilderne uundgåeligt være partiske. Af denne grund vil jeg lægge stor vægt på kildehåndtering og kildekritik i min undersøgelse. Der vil være en del information, der endnu ikke er tilgængeligt eller som kan vise sig at være misvisende, da mange omstændigheder omkring konflikten i Syrien endnu ikke er klarlagte. Yderligere vil det være en udfordring at skaffe et ”rent” billede af konflikten, idet alle parter i konflikten, vil forsøge at dæmpe kritikken af sig selv og helst kritiserer oppositionen. Fordi konflikten ikke kun foregår på nationalt plan, men har internationale allierede, der har interesse i konflikten udfald, vil disse lande også fremstille konflikten efter egen interesse. Overordnet består disse af USA, der har interesse i at regimet i Syrien bliver væltet, for at få en base i Mellemøsten, der kan regulere Iran og Al Qaeda¹². På den anden side er Rusland, som i kraft af sin alliance med Syrien og ikke mindst økonomiske forretninger,¹³ har interesse i at regimet består. Derfor kan man ikke nødvendigvis tage offentlige udtalelser fra disse lande, for gode varer. Endvidere har nødhjælpsorganisationer interesse i at fremstille konflikten i Syrien på en bestemt måde, for at opnå flere donor-kontrakter og derigennem flere ressourcer.

På baggrund af disse overvejelser, har jeg undgået at bruge officielle udtalelser fra USA og Rusland. Jeg benytter mig primært af rapporter og artikler fra vesten og Mellemøsten, for at opnå et bredere syn på konflikten og sikre mig at de informationer jeg indsamler ikke er farvet af nationalitet. Da mit forskningsproblem omhandler et humanitært dilemma, er den menneskelige beretning vigtig for min opgave. Derfor benytter jeg mig i min analyse primært af kilder, der er direkte påvirket af konflikten i Syrien, det vil sige udsagn fra civile, kombattanter og humanitære arbejdere.

---

¹² Critical Threats

¹³ Policymic

3 Teori

3.1 Den Røde Halvmåne

Herunder følger en redegørelse af Den Røde Halvmåne's syv fundamentale principper, der garanterer kontinuiteten af bevægelsen humanitære arbejde:

Humanitet: at bringe assistance til de sårede uden diskrimination. At undgå menneskelig lidelse hvor end det findes, og bestræbe sig på at beskytte liv og helbred og at sikre respekt for mennesket. Dette promoverer gensidig forståelse, venskab, samarbejde og langvarende fred blandt alle mennesker.

Upartisk: Ikke at diskriminerer nationalitet, race, religiøse overbevisninger, klasse eller politiske holdninger, og bestræbe sig på at afhjælpe individets lidelse, ved at blive guidet kun af deres behov, og prioritere dem, der er i mest nød.

Neutralitet: For fortsat at kunne nyde tiltroen til alle, tager bevægelsen ikke side i fjendtligheder, og engagerer sig ikke i politiske, radikale, religiøse eller ideologiske naturer.

Uafhængighed: Bevægelsen er uafhængig. De nationale samfund er samtidig medhjælpere i deres regerings humanitære services og underlagt lovene af deres respektive lande, så de altid handler i overensstemmelse med bevægelsen.

Frivillig service: Det er en frivillig bevægelse, der ikke styret af ønsket om vindinger.

Enhed: Der kan kun være en Røde Kors eller en Røde Halvmåne i hvert land. Det skal være åbent for alle. Det skal udføre sit humanitære arbejde i det pågældende territorium.

Universalitet: Ifølge Den International Røde Kors og Røde Halvmåne Bevægelse, har alle samfund lige status, deler ansvar og pligter i at hjælpe hinanden på verdensplan.¹⁴

---

¹⁴ SARC

3.2 Forholdet mellem konflikt og nødhjælp

I bogen *Do no harm, how aid can support peace or war* fra 1999, opstiller Mary B. Andersson en teoretisk ramme for hvordan konflikt og nødhjælp interagerer, og hun, undersøger hvilke dilemmaer der opstår i denne interaktion. Andersson bygger sin teori, på erfaringer fra tidligere konflikter, hvor diverse mønstre for hvordan interaktionen mellem konflikt og nødhjælp foregår, gentager sig. Formålet med denne teori, er på baggrund af tidligere konflikter, at kunne forudse uønskede effekter ved nødhjælp og forhindre dem ved fremtidige konflikter. Anderssons teori består af to kategorier; transport af ressourcer og implicite etiske beskeder. Den første fokuserer på hvilke dilemmaer, der opstår i den fysiske interaktion mellem nødhjælp og konflikt, hvorimod den anden kategori er mere indirekte og fokuserer på den psykiske del af interaktionen mellem nødhjælp og konflikt.¹⁵ Jeg har valgt at beskæftige mig med den første af de to kategorier, da jeg vurderer at denne egner sig bedst til besvare min problemformulering.

Ifølge Anderson kan nødhjælp kan ikke undgå at påvirke – og blive påvirket af – konflikt. Nødhjælpsressourcer repræsenterer økonomisk og politisk magt, derfor vil dem, der er involveret i en konflikt altid forsøge at styre nødhjælpsressourcerne. Andersson mener, at nødhjælp er med til at forstærke og forlænge konflikter, men hun mener også at, nødhjælpsorganisationer kan lære af tidligere erfaringer og bruge nødhjælpen på en måde, hvor den ikke får negative konsekvenser for en krig.

Andersson inddeler den måde hvorpå nødhjælp er med til at forstærke og forlænge en konflikt i fem kategorier, som vil blive forklaret i følgende afsnit.; 1) Nødhjælpens ressourcer bliver stjålet af krigsherrer og brugt til at støtte hære og købe våben for. 2) Nødhjælpen forstærker krigsøkonomien. 3) Distribueringen af nødhjælp forstærker spændinger. 4) Nødhjælp erstatter lokale ressourcer og

---

¹⁵ Anderson s. 37 f.

tvinger lokale til at støtte konflikten. 5) Nødhjælp legitimerer folk og handlinger der støtter konflikten.¹⁶

3.2.1 Tyveri

Andersons første punkt omhandler tyveri af nødhjælpsressourcer, der bliver stjålet af krigsherrer og brugt til militær oprustning. Kombattanter stjæler nødhjælpsressourcer og bruger dem til at finansiere deres krigsførelse. Madvarer, køretøjer, tæpper, byggematerialer, penge, olie, benzin etc. kan bruges direkte af krigerne eller sælges for at købe forsyninger. Tyveri af nødhjælp er den måde hvorpå nødhjælp og konflikt interagerer mest synligt. Tyveri foregår ofte ved at blokere for en nødhjælpskonvoj og plyndre den, eller ved brug af bevæbnede checkpoints, hvor nødhjælpskonvojerne bliver konfiskeret eller skal betale bestikkelse for at passere. Det er et problematisk fænomen, fordi nødhjælpen ikke når frem til dem, den var tiltænkt, og fordi profitten ved salget af nødhjælpen forsyner og opruster kombattanterne.

De midler nødhjælpsorganisationer tager i brug for at undgå tyveri, har økonomiske omkostninger, hvilket betyder færre penge til nødhjælpen. For at undgå plyndringer benytter nødhjælpsorganisationer sig af væbnede vagter, hvilket betyder lønninger og brug af køretøjer.¹⁷

3.2.2 Krigsøkonomi

Under krig bliver et lands økonomi fordrejet. Anderson pointerer, nødhjælpen forstærker krigsøkonomien, idet produktion, ansættelse, handel og services bliver krigsrelaterede aktiviteter. Nødhjælp påvirker et lands markedsøkonomi ved at underminere det hidtil eksisterende marked og uundgåeligt støtte krigsøkonomien. Dette sker eksempelvis når nødhjælpsorganisationer importerer varer, der kan produceres lokalt. Det lokale marked kan ikke konkurrere med de importerede varer, og på denne måde bliver det marked, der har eksisteret op til krigen undermineret. En anden måde hvorpå nødhjælpsorganisationerne støtter

---

¹⁶ Anderson s. 38 f.

¹⁷ Anderson s. 39 f.

krigsøkonomien er når der eksempelvis hyres vagter fra det lokale militær til at beskytte nødhjælpsressourcer og ansatte. Her går hyren direkte til at forstærke det lokale militær og på den måde postes der penge i krigen. De, der tjener på krigen er lokale som råder over faciliteter som nødhjælpsorganisationerne er afhængige af. Det kan være alt fra hotelværelser, kontorer, mad, udstyr etc., som stilles til rådighed af de lokale for grove overpriser. Det samme gælder for lokale individer eller grupper som kontrollerer adgangen til bestemte områder, som nødhjælpsorganisationerne vil have adgang til. Det ses også at nødhjælpen bliver stjålet og videresolgt. Lokale krigsherrer plyndrer og videresælger nødhjælpen, med formålet at opruste militært, civile gør det med formålet at overleve.

Der bliver ofte til både økonomiske og politiske gevinster for dem, der udnytter krigsøkonomien, og af denne grund kan det forstærke deres interesse i at fortsætte krigsøkonomien og derfor også krigen.¹⁸

3.2.3 Distribueringspændinger

Når nødhjælp fordeles ulige, kan det skabe spændinger mellem grupper i konfliktområdet. Nødhjælpsorganisationer retter deres opmærksomhed mod dem, som menes at være i størst nød, dette er typisk marginaliserede grupper. Men når nødhjælpen rettes mod én gruppe civile, som man mener, har mest brug for støtten, mens andre civile bliver udeladt, skaber nødhjælpsorganisationerne konkurrence og spændinger mellem dem. Det samme er gældende, når den løn eller profit nødhjælpsorganisationerne uddeler, bliver skævt fordelt. Eksempelvis bliver de faciliteter nødhjælpsorganisationerne bruger ofte skævt fordelt i samfundet, hvilket betyder at profitten også bliver skævt fordelt.¹⁹

3.2.4 Erstatningseffekter

Nødhjælp kommer ofte til at fylde så stor en del af de lokales behov for eksempelvis mad, husly, sikkerhed, helbred etc., at der ikke længere er behov for

---

¹⁸ Anderson s. 42 f.

¹⁹ Anderson s. 46 f.

lokale ressourcer. Alle de basale behov bliver altså dækket af nødhjælpsorganisationerne, og på denne måde vælger flere civile at involvere sig i kampene. Det samme gælder for magthavere, der kan koncentrere sig mere om krigsstrategi end lokales velfærd. Når udenlandske nødhjælpsorganisationer, påtager sig ansvaret for de lokales velfærd, påtager de lokale krigsherrer sig ansvaret for militær og fysisk kontrol. De lokale krigsherrer kæmper for magt og kontrol over områder og mennesker men tager sig ikke af velfærd og civile affærer. Når de udenlandske nødhjælpsorganisationer trækker sig, er frygten at det skabe et hul i samfundet, idet befolkningen samt regeringen er blevet vant til at, nødhjælpsorganisationerne varetager deres velfærd og opfylder livsnødvendige betingelser.²⁰

3.2.5 Legitimering af forbrydelser

Nødhjælp kan forstærke kombattanters magt ved at bidrage med ressourcer. Dette kan foregå direkte igennem nødhjælpen, men også ved tyveri heraf. Nødhjælpsorganisationer der opererer i områder, der er kontrolleret af militære fraktioner, må ofte betale skatter for services eksempelvis import/eksport, vagter, lån af køretøjer etc. De lokale fraktioner sætter skatter på gods, indfører pligter, etablerer og manipulerer med valutakurser og begrænser adgang til bestemte områder og forventer at nødhjælpsorganisationerne følger deres regler og restriktioner. Den indkomst de lokale fraktioner opnår ved dette, bruges til at finansiere krigen eller som goder til dem selv. De lokale fraktioner kommer til at agere som en autoritet, som nødhjælpsorganisationerne må adlyde. Når nødhjælpsorganisationer på denne måde skal bede om tilladelse til at opnå adgang til bestemte områder eller mennesker, forstærker det de lokale fraktioners magt og legitimitet. Når nødhjælpsorganisationerne ikke samarbejder med de væbnede fraktioner, oplever de tyveri, trusler og angreb, ikke kun på dem selv men også på den civile befolkning.²¹

---

²⁰ Anderson s. 49 f.

²¹ Anderson s. 50 f.

4 Forholdet mellem konflikt og nødhjælp i Syrien

I analysen vil jeg lave en empirisk analyse af det humanitære dilemma i Syrien-konflikten. Jeg opbygger undersøgelsen ved at analysere Andersons teori punkt for punkt. Løbende vil jeg diskutere om Mary B. Anderssons teori, er brugbar til at svare på opgavens problemformulering.

4.1 Tyveri

Andersons første punkt omhandler plyndringer af nødhjælpsressourcer. Ifølge flere kilder er der mange tilfælde i Syrien-konflikten, hvor nødhjælp bliver stjålet, da begge sider vil undgå at modstanderen får gavn af den. Fra januar 2013 til september 2013 dokumenterede The World Food Program næsten 50 hændelser, hvor væbnede grupper har stjålet eller konfiskeret madforsyninger.²² Som Anderson beskriver, bruger de væbnede grupper, de stjalne nødhjælpsressourcer til at finansiere deres krigsførelse. I Syrien bruges nødhjælpen også som en måde at tiltrække tilhængere på, dette foregår ved at væbnede oprører plyndrer nødhjælpsressourcerne for selv, at distribuerer dem selv til civilbefolkningen. I andre tilfælde er formålet blot, at opnå profit på en desperat situation, eksempelvis ved at sælge varerne på det sorte marked, som Anderson også er inde på.

Det er bemærkelsesværdige ved Syrien-konflikten er midlertidigt, at behovet for nødhjælp er så stort, at det ikke kun er bevæbnede grupper men også flygtninge, der stjæler nødhjælpsforsyningerne. Flygtningene er så sultne og desperate efter den nødhjælp, der ikke bliver fordelt lige, at de opstiller barrierer

---

²² Reuters

foran lastbilerne og stjæler forsyningerne.²³ Den ulige fordeling af nødhjælpsforsyningerne, skyldes ifølge Tawfik Chamaa, en talsperson fra the Union of Syrian Medical Relief Organisation, at stort set al den nødhjælp, der sendes til Syrien bliver konfiskeret af det syriske regime og når aldrig de civile, der opholder sig i oprørs-kontrollerede områder. Ifølge ham, bliver mindst 90% af al nødhjælp, der sendes til Den Røde Halvmåne konfiskeret af regimet og brugt til at støtte dets militær.²⁴ Denne udtalelse modsætter en talsperson fra WFP sig dog.²⁵

Ifølge Anderson forværrer plyndring af nødhjælp en konflikt, fordi nødhjælpen derved bliver forhindret i at nå frem til dem, den var tiltænkt. Dette fænomen besværliggør yderligere distribueringsarbejdet for nødhjælpsorganisationerne, der ikke har noget overblik over hvor nødhjælpen ender henne. Yderligere forværrer det konflikten idet plyndring af nødhjælp og efterfølgende videresalg på det sorte marked opruster militære fraktioner. Derudover er det etisk problematisk, at civile bliver tvunget til at betale de væbnede fraktioner for den nødhjælp, der egentligt var tiltænkt dem selv.

Omvendt kan man forestille sig at netop i Syrien-konflikten, har denne plyndring af nødhjælpsressourcer også et positivt udfald. Idet det syriske regime afskærer mindst 2 millioner civile fra nødhjælpen, og det synes umuligt at smugle nødhjælp fordi regimets mange checkpoints,²⁶ er plyndring og videresalg af nødhjælpen, måske den eneste måde hvorpå nødhjælpen faktisk når frem til dem, der ellers er afskåret fra den.

4.2 Krigsøkonomi

Ifølge Anderson underminerer nødhjælp markedsøkonomien og forstærker krigsøkonomien. Den økonomiske situation i Syrien er kritisk. En rapport fra United Nations Relief and Works Agency estimerer, at det vil tage årtier for

---

²³ Huffingtonpost

²⁴ Now Media 1

²⁵ Now Media 1

²⁶ Time magasin 3

Syrien at komme sig over krigens omkostninger.²⁷ Det skyldes afindustrialisering, kapitalflugt, plyndringer og ødelæggelser. Produktion og handel er nærmest stillestående og arbejdsløsheden stor. Halvdelen af befolkningen lever i fattigdom. Gennemsnitligt er landets BNP faldet med mere end 30% hvert kvartal af 2013.²⁸ Syriens økonomi har været afhængig af olie og landbrug. Forud for konflikten solgte Syrien 95% af dets olie til Europa, men EU's økonomiske sanktioner mod Syrien gør at kun få køber olien og til en væsentlige reduceret pris. På grund af optøjer og kampe har landmændene ikke mulighed for at tilse deres marker. Endvidere er landets valuta faldet med en tredjedel af dens værdi.²⁹ Næsten halvdelen af befolkningen er arbejdsløse, halvdelen af børnene går ikke i skole og sundhedssektoren står overfor kollaps.

Arbejdsløsheden tvinger befolkningen ud i afpresning, smugling, kriminalitet og andre krigsrelaterede aktiviteter.³⁰ Som Anderson også bemærker. Det sorte marked vokser, og smuglernetværk tjener penge på at sælge stjålen nødhjælpsressourcer som mad, medicin, brændstof og andre nødvendigheder. Dog tyder det ikke på, at nødhjælpen har undermineret det hidtil eksisterende marked og udkonkurreret det lokale marked, som Anderson pointerer, men nærmere at markedet er blevet ødelagt af de voldsomme kampe, der har ødelagt eller hindret adgangen til forretninger, marker og infrastruktur.

Sideløbende med alt dette, tager det syriske regime og oprørsgrupper imod bestikkelse mod beskyttelse til både civile og humanitære arbejdere.³¹ Som Anderson pointerer går profitten fra sådanne aktiviteter oftest til militære oprustning og derfor også til at styrke krigsøkonomien. I takt med at oprørerne har overtaget kontrollen over ruter og områder tæt på den tyrkiske grænse, kan de i højere grad regulere og beskatte bevægelser af gods over grænsen, hvilket styrker deres militære midler. Det tyder dog på, at ikke alle bruger profitten på militære oprustning, nogle islamiske oprørere beskriver Den Syriske Revolutions Front som en gruppe tyve, hvor gruppens ledere bruger lige så meget energi på at

---

²⁷ Time Magasin 2

²⁸ Time Magasin 2

²⁹ Der Spiegel

³⁰ Alarabiya

³¹ Der Spiegel

bekæmpe regimet, som på at udføre kidnapninger, røverier mod madkonvojer og smugling. Det er dog vigtigt at holde sig for øje, at de islamiske oprører ligger i kamp med Den Syriske Revolutions Front, og derfor sandsynligvis har et ønske om at udstille dem i udtalelsen, for at opnå flere tilhængere. Dog er jeg ikke i tvivl om at denne slags aktiviteter, hvor profitten ikke går til oprustning men egen lomme, finder sted. Frygten er at flere af disse oprørere, som tjener på krigen, ikke vil støtte den kommende fredskonference idet fred kan være en trussel mod deres profit.³² Jeg tror dog ikke det er profitten, der vil få oprørerne til at vende sig mod en fredskonference. Derimod kan jeg forestille mig, at det vil have langt værre konsekvenser for regimet at miste profitten af nødhjælpen, da landets økonomi er i bund.

Regimets soldater tjener også på nødhjælpen, ved at tage bestikkelse for at lade nødhjælp passere checkpoints. Og siden regimet ikke er interesseret i at nødhjælpen når oprørerne, er der sat mange checkpoints op, hvilket betyder at der er mange soldater, der skal bestikkes. Bestikkelsen kan være helt op til 25% af nødhjælpens værdi.³³

Udover profit, spiller magt også en væsentlig rolle i konflikten, som Anderson også er inde på. Magten kan både komme i kraft af, at være i besiddelse af nødhjælp men lige så meget ved, at afskærme modstanderen fra nødhjælpen. I Syrien vil regimet undgå at oprørerne får adgang til nødhjælpen og omvendt. Ved at være i besiddelse af nødhjælpen, kan de tiltrække flere støtter til deres sag og derved udvise politisk magt. For både det syriske regime og krigsherrerne gælder det om at vinde befolkningens tillid, for at tiltrække flere støtter til deres bevægelse, dette forsøger de at opnå, ved at konfiskere eller plyndre nødhjælpen og selv distribuere den til befolkningen og derved vinde støtte.³⁴ Fordi nødhjælpen er så skævt fordelt i Syrien og behovet for den stor, er den magt, der følger med besiddelsen af nødhjælpen ligeledes stor. Den skæve distribuering af nødhjælpen, har enorme humanitære konsekvenser for den syriske befolkning, der er desperate efter mad, medicin, rent drikkevand etc., hvorfor der forekommer plyndringer af

---

³² Carnegieedownment

³³ Time Magasin 3

³⁴ Time Magasin 3

nødhjælp i særlig høj grad. Som Anderson er inde på, går udbyttet af disse krigsrelaterede aktiviteter til militær oprustning og direkte ned i krigsøkonomien.

Selvom at plyndring og konfiskering af nødhjælp gør, at nødhjælpen kommer frem til civile i områder, der ellers er afskåret fra den, er problematikken imidlertid at militær oprustning betyder forlænget spilletid for krigens kombattanter, hvilket uundgåeligt gør behovet for nødhjælp endnu større.

4.3 Distribueringsspændinger

Ifølge Mary B. Anderson kan skæv distribuering af nødhjælp skabe spændinger i en konflikt, dette er i høj grad tilfældet i Syrien. Den nødhjælp der sendes til Syrien kan nemlig kun distribueres af de FN-organisationer og de få lokale og internationale humanitære organisationer, som det syriske regime har godkendt. Heraf er det kun enkelte, der af regimet er autoriseret til at arbejde i Syrien. Den Røde Halvmåne er blevet udnævnt til officiel national leverandør af nødhjælp. Lovmæssigt kan regimet tillade sig dette, FN's princip om statsuverænitet artikel 2(4) siger, at stater skal respektere hinandens suverænitet, territoriale integritet og politisk uafhængighed.³⁵ I Syrien-konflikten betyder dette, at det syriske regime lovmæssigt kan nægte humanitærorganisationer eller andre adgang til Syrien.

Konsekvensen af dette princip har fatale følger for den humanitære situation i Syrien. Regimets kontrol af adgangen til landet, betyder at mindst 2 millioner syrere er udenfor rækkevidde af nødhjælpen. Ifølge repræsentanter fra nødhjælpsorganisationer, der arbejder i Syrien, er dette en strategisk bevidst handling fra regimets side af, for at udhungre oprørerne. Det syriske regime fastholder at de områder, som nødhjælpen bliver afskåret fra, kun består af væbnede oprører og at disse ikke har samme rettigheder som den civile befolkning og derfor ikke skal have adgang til nødhjælp.³⁶ Men rapporter indikerer, at der også opholder sig civile i disse områder. FN estimerer at mere end 200.000 syrere,

---

³⁵ UN 2

³⁶ Time Magasin 1

der befinder sig i det regime-kontrollerede områder er under belejring af regimet, 50.000 kan ikke nås på grund af kampe eller blokader af oprørsgrupper mens 2 millioner civile opholder sig i oprørskontrollerede områder i det nordlige Syrien³⁷, hvor de ikke kan modtage mad, medicin eller andre nødvendige faciliteter. Udover at have forbud mod at sende nødhjælp til disse områder, gennem regime-kontrollerede områder, har nødhjælpsorganisationer også fået forbud mod at sende nødhjælp ind over nabostaternes grænser.³⁸

Alt dette virker som en strategisk manipulering af nødhjælpsdistribueringen. I krig kan nødhjælp bruges som en gevinst for nogle og gennem udelukkelse, som en straf for andre. Med andre ord kan nødhjælpen bruges som et våben. Om regimets strategi i Syrien siger en humanitær arbejder fra Damaskus ”Hvis du er med os, vil vi hjælpe dig, hvis du ikke er, vil vi belejre og sulte dig”.³⁹ Størstedelen af den nødhjælp verdenssamfundet sender til Syrien ender i områder, der er kontrolleret af regimet, hvilket hjælper regimet med at opnå strategiske mål. En oprørsleder fra Idlib kalder derfor nødhjælpen for et våben.⁴⁰ Regimet bruger bevidst sult som taktik til at tvinge oprørerne til at overgive sig.⁴¹ Der er sammenslutning om denne mening blandet andet fra direktøren for organisationen for koordinerede Humanitære Affærer i FN.⁴² Nogle oprørere mener endda, at regimets overlevelse bliver hjulpet på vej af den massive nødhjælp.⁴³ Men det er ikke kun regimet, der bruger adgangen til nødhjælp som en strategi i krigen. Islamistiske oprørsgrupper i det nordlige Syrien, bruger nødhjælpen til at fremme deres egen sag. De distribuerer nødhjælpen og tager kredit for at levere nødhjælpen på vegne af de internationale nødhjælpsorganisationer.⁴⁴

---

³⁷ Time Magasin 1

³⁸ Time Magasin 1

³⁹ Time Magasin 1

⁴⁰ The Cable 1

⁴¹ Time Magasin 3

⁴² VOA news

⁴³ Time Magasin 4

⁴⁴ Time Magasin 1

Distribueringen af nødhjælp skaber spændinger i Syrien, dog ikke de civile imellem, som Anderson mener, men mellem de civile, der ikke modtager nødhjælpen og regimet, samt Vesten. I oprørernes-kontrollerede områder, hvor der er mest akut behov for nødhjælp, har nødhjælpen mest forårsaget vrede og bitterhed, fordi størstedelen af bistanden går til områder, der er kontrollerede af regimet, og den smule der når oppositions-kontrollerede områder er næsten usynlig. Resultatet skaber kynisme og vrede mod Vesten.⁴⁵ Dette skyldes dog ikke, at nødhjælpsorganisationerne har afgjort hvem, der er i størst nød eller har valgt at ansatte nogle lokale frem for andre, men derimod at nødhjælpen bliver brugt som et våben til at svække fjenden og få denne til at overgive sig. Det er hovedsageligt regimet, der bruger denne metode, men der findes også eksempler på at oppositionen nødhjælpen til, at tvinge befolkningen over på deres side.

Som resultat af den skæve distribuering af nødhjælpen er rebeler i belejrede områder af Syriens hovedstad Damaskus, begyndt at udlevere deres våben til regeringen mod mad og medicin. Det varierer fra områder til område, men generelt er de fleste oprører begyndt at overgive sig.⁴⁶ Det tyder altså på at regimets metode virker efter hensigten. Nødhjælpen øger distribueringspændinger, som Anderson pointerer, men i Syriens tilfælde er det ikke hvordan nødhjælpsorganisationerne vælger at distribuere nødhjælpen, men derimod hvordan det syriske regime tillader den at blive distribueret.

4.4 Erstatningseffekter

Ifølge Mary B. Anderssons bliver afhængigheden af lokale ressourcer, erstattet med afhængigheden af nødhjælp. Hvilket resulterer i, at kombattanterne kan koncentrere sig om krigen. Dette gælder dog ifølge mine undersøgelser kun delvist i Syrien, da nødhjælpen bliver distribueret skævt. For regimets vedkommende kan man sige at nødhjælpen sætter dem i en overlegen position, der gør at regimet kan koncentrere sig om militær strategi fremfor at sikre forsyninger

---

⁴⁵ NY Times

⁴⁶ World Bulletin

til sine støtter. Men for oprørerne, der er afskåret for nødhjælpen, betyder det at de udover at kæmpe også skal bruge energi på at tilegne sig mad og medicin. For den civile befolkning har arbejdsløshed fået den mandelige del af befolkningen til at gribe våben og deltage i regimets militære eller oprørsgrupper,⁴⁷ som Anderson beskriver. Men arbejdsløsheden skyldes ikke, at nødhjælpen har erstattet deres behov for at arbejde, men at landets infrastruktur er brudt sammen, på grund af krigens ødelæggelser.

Frygten er at der ikke er nogen til at varetage befolkningens velfærd når nødhjælpsorganisationer trækker sig ud af landet, fordi regimet og oprørslederne kun har taget sig af krigsstrategier. Der er ingen tvivl om at når nødhjælpsorganisationerne forlader landet, vil de efterlade en befolkning, der er dybt afhængige af dem. Dette skyldes dog nærmere krigens ødelæggelser og ikke erstatningseffekter, skabt af nødhjælpsorganisationerne.

4.5 Legitimering af forbrydelser

Anderson mener, at nødhjælpsorganisationer legitimerer magthavers misbrug af nødhjælp, når de accepterer bestikkelse eller anden form for misbrug. Hun mener også at nødhjælpsorganisationerne derved forstærker deres magt. Dette udsagn er meget passende for Syrien-konflikten. Når nødhjælpsorganisationer acceptere en kombattants krav om bestikkelse for at passere en checkpoint, hvad enten det er på oprørernes eller regimets område, legitimerer de dennes misbrug af nødhjælpen og giver denne autoritet. Men man kan forestille sig, at nødhjælpsorganisationerne ofte slet ikke har et valg, når de står overfor en væbnet fraktion.

Nødhjælpen forstærker tydeligvis det syriske regimes magt, både i kraft af at nødhjælpen bliver distribueret gennem regimet, men også fordi regimet bruger afskæringen af nødhjælpen, som et våben mod oprørerne. Når nødhjælpsorganisationerne accepterer at distribueringen skal gå igennem regimet,

---

⁴⁷ Now Media 2

legitimerer man regimet. I samarbejde med det syriske regime lancerede FN en ny humanitær assistance plan (HARP), der skulle gælde for perioden 1 januar 2013 til juli 2013. I rapporten står der, at al humanitær assistance vil fortsætte med at blive leveret med respekt for det Syriens suverænitet, og at afgørelser vedrørende strategiske eller logistiske problematikker vil blive afgjort i samarbejde med regimet. Formålet var at støtte Syriens regering i at levere humanitær assistance til alle, der var berørte af konflikten.

Finansieringen af denne plan lød på 519.627.047 dollars. Men indtil videre er størstedelen af de penge kun gået til regime-kontrollerede områder.⁴⁸ Det er nærmest penge lige ned i regimets lommer. Nødhjælpsorganisationernes fortsatte forhandling og samarbejde med regimet, legitimerer i den grad dets brutale handlinger, som Anderson også forklarer. Nødhjælpsorganisationerne villighed til, at arbejde under sådanne vilkår, hænger sammen med deres princip om neutralitet, altså at de skal hjælpe folk i nød uanset hvem de er.⁴⁹ I Syriens tilfælde gælder dette, at de må hjælpe de civile, som de kan komme frem til. Rusland, der er allieret med Syrien, støtter regimet med millioner af dollars,⁵⁰ hvilket også er med til at legitimere regimets magt.

På samme måde legitimerer USA oprørernes magt ved at støtte dem med bistand. USA har lovet Syriens nationalråd ikke-dræbelig bistand for 27 millioner dollars. Bistanden består af udstyr i form af generatorer, radioer, biler etc. USA vil ikke sende våben til at bekæmpe den syriske hær, af frygt for at våbnene vil falde i hænderne på ekstremistiske grupper.⁵¹ I 2013 sendte USA våben til oprørerne, for at støtte deres kamp mod regimet, men våbnene faldt i hænderne på Al Qaeda og andre islamistiske militære grupper.⁵² Dette giver amerikanerne et dilemma: skal man støtte grupper, der er relaterede til Al Qaeda, som amerikanerne allerede ligger i krig med, for at bekæmpe det syriske regime?

---

⁴⁸ UN 1

⁴⁹ Etik

⁵⁰ Syria Wordpress

⁵¹ Syria Wordpress

⁵² WSWWS

Så sent som i april 2014, har youtube-videoer dog afsløret oprørere med amerikanske våben i hånden.⁵³ En anden kilde, der ikke vil stå frem siger, at CIA forsyner oprørerne med tunge våben. Det tyder på at USA ikke kun sender ikke-dødelig assistance.⁵⁴

Problematikken ved dette scenarie er, at når begge sider af konflikten modtager store donationer fra allierede, opruster de sig begge militært, hvilket man kan forestille sig vil føre til en længerevarende krig med flere ofre og endnu større behov for donationer. Hvem, der vinder krigen kommer pludseligt an på hvem, der har de mest generøse donorer.

Man kan spørge sig selv, hvorfor verdenssamfundet sender nødhjælp til Syrien, når det syriske regime bruger det til at opruste sig selv. Dette vil jeg diskutere i næste afsnit, afsnit 5.

---

⁵³ The Daily Beast

⁵⁴ NRP

5 Hvorfor sende nødhjælp til Syrien?

På baggrund af min analyse tyder det på at den nødhjælp, der bliver sendt til Syrien har en række negative konsekvenser for krigen. Den største af disse er at nødhjælpen mod sin intention, bliver brugt som et våben af det syriske regime mod oppositionen. Syrien kan kontrollere nødhjælpen på grund af FN's princip om staters suverænitet, der anerkender et lands ret til selv at bestemme over dets territorier. Ud fra min undersøgelse tyder det på, at de mange milliarder dollars, der bliver doneret til Syrien ikke bliver brugt til deres retmæssige formål, og at pengene går direkte i lommen på Præsident Assad, og på denne måde er med til at støtte hans forbrydelser mod sin egen befolkning. Men hvorfor donerer verdenssamfundet så, så mange penge til Syrien?

Nødhjælpsorganisationerne retfærdiggør deres arbejde ved at henvise til princippet om neutralitet, og forsvarer sig med at man skal hjælpe dem, der er i nød – selv om det ifølge Vesten er på den forkerte side af konflikten.⁵⁵ Men når man taler om at nødhjælpen ender hos de forkerte i konflikten, er det naturligvis ikke de forkerte civile, der er tale om men at nødhjælpen mod sin intention ryger lige ned i lommen på et morderisk regime og militante oprører, der myrder løs på hinanden. Uanset om nødhjælpen bliver brugt mod sin intention, skal nødhjælpsorganisationerne så ikke tage ansvar for hvordan den bliver brugt?

Ifølge Linda Polman er nødhjælpsorganisationerne ansvarlige for, hvilke konsekvenser nødhjælpen har for krigen. Nødhjælpen skal ikke leveres for hver en pris, og Polman mener, at det må overvejes, om det overhovedet er for det bedste at assistere med nødhjælp. Når nødhjælpsorganisationerne ikke tager stilling til nødhjælpens konsekvenser, bliver de til ikke-frivillige samarbejdspartnere.⁵⁶

Dette er tydeligvis tilfældet i Syrien, hvor nødhjælpsorganisationerne bliver regimets største støtter. Det humanitære dilemma i Syrien

---

⁵⁵ Etik

⁵⁶ Polman s.172 f.

består af, at nødhjælpsorganisationernes principper om neutralitet vægtes højere end de negative konsekvenser nødhjælpen har for krigen. Scenariet at nødhjælpsorganisationerne trak sig helt fra Syrien, kan dog virke skræmmende. Hvis man helt stoppede med at give nødhjælp til Syrien, men i stedet assisterede flygtningelejrene i de omkringliggende lande, ville det gå hårdere ud over regimet og dets tilhængere end oppositionen og man kunne derved håbe på, at den manglende nødhjælp vil få regimets tilhængere til at vende sig mod Assad. En ting er i hvert fald sikkert, begge sider i konflikten ville snart være udhungrede, mange ville dø som konsekvens heraf, og kampene ville ikke kunne fortsætte længe. Omvendt kan man forestille sig, at hvis verdenssamfundet truer med at trække nødhjælpen, ville Assad sandsynligvis indfri kravene om fri tilgængelighed til hele landet for nødhjælpsorganisationerne frem for at miste nødhjælpen helt.

Men dette er kun gisninger. Hvordan skal man gøre regnestykket op? Hvor mange vil dø som konsekvens af ingen nødhjælp – hvilket nok også vil medføre en kortere krig? Og hvor mange vil dø som følge af at krigen kan fortsætte og vente til at regimet eller oppositionen overgiver sig?

Hvorfor vi bliver ved med at sende nødhjælp, der ryger lige i lommen på det syriske regime, kan ikke kun besvares ud fra humanitære mål, men handler også om udenrigspolitiske mål. Rusland og USA er nemlig stordonorer til krigen i Syrien. Rusland der er allieret med Syrien, har doneret millioner af dollars gennem Ruslands Tempbank til det syriske regime.⁵⁷ USA, der er interesseret i at det syriske regime falder for at svække Iran, har tilsvarende doneret millioner af dollars til oppositionen.⁵⁸ Vi bliver ved med at sende nødhjælp, fordi der er store udenrigspolitiske kræfter på spil i Syrien. Dette scenarie sender tanker hen på koldkrigstilstand, hvor USA og Rusland hele tiden oprustede, er det, det samme scenarie vi står i nu? Bliver Syrien-konflikten først afgjort, når enten USA eller Rusland giver sig? Eller når der ikke er flere syrere tilbage i landet, fordi de enten er flygtet eller døde?

---

⁵⁷ Syria Wordpress

⁵⁸ The Cable 2

Endvidere skal man huske på at nødhjælpsorganisationer også er en industri, der tjener penge. Nødhjælpsorganisationerne konkurrerer med hinanden om donor-kontrakter, hvilket gør dem sårbare i forhold til manipulation og misbrug. Deres næste arbejdsplads afhænger ikke af etiske overvejelser om hvor, der er mest brug for dem, men om hvor det er muligt at få en donor-kontrakt.⁵⁹ Nødhjælpsorganisationerne har af denne grund ingen egen interesse i at trække sig ud af Syrien. Udover nødhjælpsorganisationernes ansvar, diskuterer Polman også om journalisternes ansvar. Disse forholder sig ifølge Polman ofte ukritiske overfor nødhjælpsorganisationernes arbejde.⁶⁰ Endvidere har nødhjælpsorganisationerne en interesse i at fremstille deres arbejde, som afgørende for den befolkning de ”hjælper”, og understreger samtidig at der stadig er hårdt brug for flere midler. Dette gør de for at tiltrække flere donationer og bibeholde deres donor-kontrakt. Dette er dog et meget kynisk billede af nødhjælpsorganisationerne. Det er derfor vigtigt, at journalister forholder sig kritisk til nødhjælpsorganisationerne, som en virksomhed fremfor en højere hellig instans.

Journalisten har ifølge Polman ligeledes, et ansvar for hvordan de portrætterer en konflikt, da denne fremstilling er med til at sætte en bestemt dagsorden. Vi bliver som borgere bombarderet med nyheder, og har ofte hurtigt, glemt en humanitær katastrofe og er gået videre til den næste, uden at vide om den sidste endte godt. Man kan frygte, at kombattanter tager voldeligere metoder i brug for at tiltrække sig mediernes opmærksomhed, og derved også nødhjælpsorganisationerne. Eksempelvis ville det være frygteligt, hvis det viste sig, at det syriske regime brugte kemiske våben for at tiltrække nødhjælp.

Det er ikke kun de humanitære dilemmaer, der skaber problemer for konflikten i Syrien, men også politiske. En løsning på krisen i Syrien kræver politisk handling, og derfor mener Polman at nødhjælpsorganisationer bliver nødt til at agere politisk.⁶¹ Det humanitære dilemma i Syrien, opstår et sted imellem FN's suverænitetsprincip og nødhjælpsorganisationernes princip og neutralitet.

---

⁵⁹ Polman s. 174 f.

⁶⁰ Polman s. 174 f.

⁶¹ Polman s. 172 f.

Ifølge Emanuela-Chiara Gillard, en international humanitærlovsekspert, forbryder det syriske regime international lov, ved at nægte nødhjælpsorganisationer adgang til nødlidende befolkning, med det formål at svække eller straffe fjenden.⁶² Man kan spørge sig selv, om der mon ikke snart er beviser nok til, at en politisk/militær konsekvens kan sikre nødhjælp til hele befolkningen?

---

⁶² Time Magasin 1

6 Konklusion

International nødhjælp har en række negative effekter på Syrien-konflikten. Den overvejende grund til dette er, at det syriske regime kun tillader nødhjælpsorganisationer adgang til områder, der er kontrolleret af regimet selv. Den skæve fordeling gør nødhjælpen særlig eftertragtet, både i kraft af den magt, den bliver tildelt men også af ren nød. Derfor forekommer, der en del plyndringer af nødhjælpen, profitten fra denne oftest går til militære oprustning, hvilke har negative konsekvenser, da dette uundgåeligt medfører en længerevarende konflikt, og derfor uundgåeligt gør behovet for nødhjælp endnu større. I Syriens tilfælde er det ironiske eksempel dog, at plyndringer af nødhjælpen stort set er den eneste måde hvorpå nødhjælpen når frem til områder, den ellers er afskåret fra.

Den skæve distribuering gør nødhjælpen til et magtværktøj. Regimet kan ved sin besiddelse af nødhjælpen, bruge den som gevinst og tiltrække tilhængere og gennem udelukkelse som en straf for oppositionen. Regimet bruger bevidst nødhjælpen, som et våben til at sulte oppositionen og få dem til at overgive sig. Nødhjælpen sætter regimet i en overlegen position, der ikke behøver bruge energi på, at sikre forsyninger til sine støtter, men i stedet kan koncentrere sig om militære strategier. Oprørerne, der er afskåret fra nødhjælpen, skal derimod udover at bruge energi på militære aktioner, også bruge energi på at tilegne sig livsnødvendige ressourcer. Fordi Syriens økonomi stort set kun er baseret på nødhjælp, vil den efterlade en befolkning, der er dybt afhængige af dem, når de trækker sig fra Syrien.

Når nødhjælpsorganisationerne accepterer regimets skæve distribuering af nødhjælp, legitimerer de samtidig regimets magt. Nødhjælpsorganisationerne holder fast på deres princip om neutralitet, hvilket for nødlidende syrere desværre betyder, at nødhjælpen kun kommer frem til regime-kontrollerede områder, og i sidste ende at oprørerne må overgive sig hvis de vil overleve. På denne måde er nødhjælpen i høj grad mod sin intention, med til at forværre konflikten i Syrien.

Det humanitære dilemma i Syrien opstår mellem staternes suverænitetsprincip og nødhjælpsorganisationernes neutralitetsprincip. Klagen af princip, får umiddelbart ikke dilemmaet til at lyde særligt human. Forhåbentligt er der snart en af parterne, der opgiver deres principper for at redde de millioner af syrere, der står til at sulte ihjel.

7 Referenser

Bøger

Anderson, Mary B. (1999) Do no Harm: How Aid Supports Peace or War. Lynne Rienner Publishers

Polman, Linda. (2010) The Crisis Caravan: Whats Wrong With Humanitarian Aid? Metropolitan Books

Teorell, Jan & Torsten Svensson. (2007). Att fråga och att svara: Samhällsvetenskaplig metod.

Elektroniske kilder

Alarabiya UN half of Syrians living in poverty. (Elektronisk) Tilgængelig: <http://english.alarabiya.net/en/News/middle-east/2013/10/26/U-N-Half-of-Syrians-living-in-poverty.html>. Hentet d. 20.04.14

The Cable 1, How the new 60 million of syria aid is being spent. (Elektronisk) Tilgængelig: http://thecable.foreignpolicy.com/posts/2013/03/13/how_the_new_60_million_of_syria_a_id_is_being_spent. Hentet d. 22.04.14

The Cable 2, the world just legitimized the assad regime its spent years discrediting. (Elektronisk) Tilgængelig: http://thecable.foreignpolicy.com/posts/2013/09/10/the_world_just_legitimized_the_assad_regime_its_spent_years_discrediting. Hentet d. 22.04.14

Carnegieendowment, Syria in Crisis. (Elektronisk) Tilgængelig: <http://carnegieendowment.org/syriaincrisis/?fa=54131>. Hentet d. 18.04.14

CDA Collaborative, Development of cda. (Elektronisk) Tilgængelig: <http://www.cdacollaborative.org/about-us/who-we-are/early-development-of-cda/>. Hentet d. 16.05.14

CNN, Syria civi fast facts. (Elektronisk) Tilgængelig: <http://edition.cnn.com/2013/08/27/world/meast/syria-civil-war-fast-facts/>. Hentet d. 18.04.14

Critical Therats, What to do about Syria. (Elektronisk) Tilgængelig: <http://www.criticalthreats.org/other/kagan-what-to-do-about-syria-september-16-2013>. Hentet d. 16.05.14

The Daily Beast, The big weapons that the us may be secretly supplying to the syrians rebels. (Elektronisk) Tilgængelig: <http://www.thedailybeast.com/articles/2014/04/25/the-big-weapons-that-the-u-s-may-be-secretly-supplying-to-the-syrian-rebels.html>. Hentet d. 02.05.14

Etik, Bør Danmark give millioner til korrupte stater. (Elektronisk) Tilgængelig: <http://www.etik.dk/etik/bør-danmark-give-millioner-til-korrupte-stater>. Hentet d. 18.05.14

European Comission (2014) Syria Crisis. (Elektronisk) Tilgængelig: http://ec.europa.eu/echo/files/aid/countries/factsheets/syria_en.pdf. Hentet d. 20.03.14

NY Times, In syrias rebel stronholds foreign aid yields anger. (Elektronisk) Tilgængelig: http://www.nytimes.com/2013/03/09/world/middleeast/in-syrias-rebel-strongholds-foreign-aid-yields-anger.html?_r=1&adxnnl=1&adxnnlx=1401048152-F8qBdcuKOx7bhLWeaHxYFA. Hentet d. 04.05.14

Huffingtonpost 1, US aid Syria. (Elektronisk) Tilgængelig: http://www.huffingtonpost.com/2014/02/25/us-aid-syria_n_4846796.html. Hentet d. 04.05.14

Now Media 1, Regime stealing aid sent to syria red crescent. (Elektronisk) Tilgængelig: https://now.mmedia.me/lb/en/nowsyrialatestnews/ngo_regime_stealing_aid_sent_to_syria_red_crescent. Hentet d. 17.05.14

Now media 2, Syrias war economy. (Elektronisk) Tilgængelig: <https://now.mmedia.me/lb/en/reportsfeatures/540076-syrias-war-economy>. Hentet d. 05.05.14

NRP, CIA is quietly ramping aid to syrian rebels souces say. (Elektronisk) Tilgængelig: <http://www.npr.org/blogs/parallels/2014/04/23/306233248/cia-is-quietly-ramping-up-aid-to-syrian-rebels-sources-say>. Hentet d.14.05.14

Policymic, Syria Facts. (Elektronisk) Tilgængelig: <http://www.policymic.com/articles/61461/syria-facts-the-complete-guide-to-all-the-global-players-involved-in-the-syrian-conflict>. Hentet d. 00.00.00

Reuters, US Syria crisis aid. (Elektronisk) Tilgængelig: <http://www.reuters.com/article/2013/09/20/us-syria-crisis-aid-idUSBRE98J0OA20130920>. Hentet d. 07.05.14

SARC 1, Who we are. (Elektronisk) Tilgængelig: http://www.sarc.sy/who_we_are.php?id=4. Hentet d. 20.04.14

Der Spiegel, Civil war in Syria destroying economy. (Elektronisk) Tilgængelig: <http://www.spiegel.de/international/world/civil-war-in-syria-destroying-economy-a-918815.html>. Hentet d. 05.05.14

Syria Wordpress, Syrian militants get us aid new sanctions against supporter of legitimate government. (Elektronisk) Tilgængelig: <https://syria360.wordpress.com/2014/05/09/syrian-militants-get-us-aid-new-sanctions-against-supporters-of-syrias-legitimate-government/>. Hentet d. 20.04.14

The Telegraph, Syria Conflict Anniversary. (Elektronisk) Tilgængelig: <http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/middleeast/syria/10697998/Syria-conflict-anniversary-who-controls-what.html>. Hentet d. 20.05.14

Time Magasin 1, How aid has become a weapon of war. (Elektronisk) Tilgængelig: <http://world.time.com/2014/01/14/syrias-humanitarian-disaster-how-aid-has-become-a-weapon-of-war/>. Hentet d. 02.05.14

Time Magasin 2, Syria Economy. (Elektronisk) Tilgængelig: <http://time.com/48294/syria-economy-30-years-unrwa/>. Hentet d. 14.05.14

Time Magasin 3, Foret chemical weapons Assad regime uses starvation as tactic against rebels. (Elektronisk) Tilgængelig: <http://world.time.com/2013/10/07/forget-chemical-weapons-assad-regime-uses-starvation-as-tactic-against-rebels/>. Hentet d. 14.05.14

Time Magasin 4, In Syria rebel strongholds foreign aid yields anger. (Elektronisk) Tilgængelig: http://www.nytimes.com/2013/03/09/world/middleeast/in-syrias-rebel-strongholds-foreign-aid-yields-anger.html?_r=0. Hentet d. 07.05.14

UN 1, Humanitarian assistance response plan Syria. (Elektronisk) Tilgængelig: <http://www.unocha.org/cap/appeals/humanitarian-assistance-response-plan-syria-1-january-30-june-2013#.UPt-aEZnu7d.twitter>. Hentet d. 22.04.14

UN 2, Repetoire. (Elektronisk) Tilgængelig: <http://www.un.org/en/sc/repetoire/principles/shtml>. Hentet d. 22.04.14

VOAnews, UN Syrian government uses aid as weapon of war. (Elektronisk) Tilgængelig: <http://www.voanews.com/content/un-syrian-government-uses-aid-as-weapon-of-war/1911747.html>. Hentet d. 24.04.14

The Wall Street Journal, U.N. Security Council Calls for More Humanitarian Aid for Syria. (Elektronisk) Tilgængelig: <http://online.wsj.com/news/articles/SB10001424052702304275304579399022496556790>. Hentet d. 08.05.14

Worldbulletin, Starving rebels turn over weapons for food in syria. (Elektronisk) Tilgængelig: <http://www.worldbulletin.net/haber/130035/starving-rebels-turn-over-weapons-for-food-in-syria>. Hentet d. 09.05.14

WSWS, Syria. (Elektronisk) Tilgængelig: <http://www.wsws.org/en/articles/2012/10/syri-o16.html>. Hentet d. 23.04.14